

[Helge Madsen.]

fatter udtrykket „tvangs- eller pligtarbejde“ ikke:

a) arbejde, som almindeligvis forlanges udført under forvaring i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i nærværende konvention“

— og det er jo klart nok; men så kommer det:

„eller under betinget løsladelse fra sådan forvaring“.

Er det meningen, at man skal kunne beordres til at udføre pligtarbejde, når man er betinget løsladt? Jeg vil gerne have, at man ser lidt på den bestemmelse.

I artikel 4, stk. 3 d, er der også et par ord, som jeg gerne vil have lidt nærmere oplysning om. Der står:

„arbejde eller tjeneste, der udgør en del af normale borgerlige forpligtelser“; det hører altså heller ikke med til, hvad man kan kalde for tvangs- eller pligtarbejde.

Artikel 6, stk. 3 c, har efter min mening en uheldig afslutning. Der er tale om den anklagedes ret til at modtage sagførerbistand uden betaling,

„når retfærdighedens interesser kræver det“.

En sådan sætning må vel være føjet ind for noget; det må vel betyde noget, at den står der. Jeg ville være glad for en udtalelse enten her eller i udvalget om, at vi her i Danmark altid finder det i retfærdighedens interesser, at den anklagede har en forsvarer, enten han kan betale eller ej.

Stk. 1 i artikel 7 svarer jo nøje til bestemmelserne i borgerlig straffelovs § 3; men også her har vi indskrænkende bestemmelser i det følgende stykke. Kan dette stk. 2 siges at give dækning for en lovgivning som i vort straffelovstillæg? En sådan lovgivning må man jo fortsat betragte som en mulighed herhjemme. Det forekommer mig, at udtrykkene i artikel 7, stk. 2, ligesom drejer sig om dette straffelovstillæg. Måske kunne vi også få at vide, om det er på dansk initiativ, denne bestemmelse er blevet sat ind.

Artikel 10 om ytringsfriheden har jo adskillige af de ærede ordførere talt om. Jeg vil sige om denne artikel 10 og navnlig om verdenserklæringens artikel 19, der drejer sig om det samme, at de kunne måske nok give anledning til en mindre forsigtig formulering af vor grundlovs § 84 end den, man nu er ved at foretage. Artikel 10 har

jo også et stk. 2, hvor der kommer de sædvanlige indskrænkninger.

Med hensyn til artikel 11 vil jeg kun sige, at jeg og vist flere med mig i dette høje ting ville have foretrukket, om konventionen i stedet for den lidt omstændelige formulering af stk. 2 havde anført formuleringen fra verdenserklæringen, i hvis artikel 20 dette forhold er omtalt, og hvor det i stk. 2 kort hedder:

„ingen kan tvinges til at være medlem af nogen forening“.

Men dette havde vel rejst modstand fra anden side her i salen.

Jeg kan ikke her gennemgå alle paragrafferne; jeg har nævnt nogle af de ting, jeg har hæftet mig ved. Her er jo ikke tale om at ændre, men når vi skal stemme for et sådant forslag, vil vi også gerne være klar over, hvad det er, vi stemmer for.

Jeg var glad for den højtærede udenrigsministers oplysning om, at Danmark vil erklære, at kommissionen og domstolen er kompetente i artiklerne 25 og 46; men jeg må sige, at oplysningen om, at endnu ingen har anerkendt domstolen, jo gør et lidt beklemmende indtryk.

Tillægsprotokollens artikel 1 om ejendomsretten er forsynet med indskrænkninger som vor grundlovs § 80. Artikel 2 om uddannelse er jo i sammenligning med den tilsvarende paragraf i verdenserklæringen en væsentlig begrænsning af de videregående bestemmelser, som fandtes i denne erklæringens artikel 26. Oprettelsen af kommissionen og domstolen er absolut for mig at se fremskridt, og den betyder afgivelse af en del af suveræniteten.

Selvom selve rettighedernes formulering er behæftet med disse mange indskrænkninger, som både det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og andre har nævnt, vil vi alligevel anbefale at ratificere af hensyn til virkningen af konventionen på mere tilbagestående stater. Det skal være vort bidrag til Europatankens sejr.

Jeg har stillet nogle spørgsmål, og jeg vil altså gerne have svar på dem, inden vi kommer til afstemning.

Hvad angår bestemmelser om Grønland — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, der kom ind derpå —, så er det vist ingen hemmelighed, at det i forfatningskommissionen ligger således, at man der vil gøre Grønland til en del af Danmark, vil gøre grønlænderne